

lanski vinski pridelek bil je slab, letošnji pa, da se Bog usmili!

Novičar iz domačih in tujih dežel.

O cesarjevem potovanju imeli bi veliko veliko poročati danes, toda premalo nam ostaja prostora, zato navajamo danes samo najiminitnejše dogodbe potovanja, pridržaje si o cesarjevem potovanju po Slovenskem pozneje bolj obširno poročati. Sprejem cesarjev v Gorici bil je sijajno krasen, svečanosti njemu na čast napravljene velikanske, ljudstvo navdušeno in odgovori cesarjevi na nagovore različnih deputacij bili so polni srečnosti in milosti. Pri več prilikah odstranil je presvitli cesar nenaravno stavljene zapreke med njim in Slovenci in prav sam zahteval, naj Slovenci ž njim govore slovenski, in tako se je pokazalo, da zapreke stavijo le nepoklicani naši nasprotniki.

Presvitli cesar dospeli so v Gorico 12. dne t. m. zvečer ob $\frac{1}{2}$ 6. uri, kjer jih je mestni župan pozdravil na Katarinjem trgu, potem odpeljali so se naravnost v stanovanje v poslopje okrajnega glavarstva na Travniku, kjer so jih pričakovali knez in nadškof, načelniki civilne in vojaške gosposke, deželni glavar in predsednik kupčijske zbornice. Ob $\frac{1}{2}$ 7. uri bil je obed, potem bakljada.

Dne 13. podali so se cesar najprej k grobu svojega učenika grofa Coronini-a, potem ob 7. uri zjutraj bila je vojaška parada, od 9. ure dopoldne pa so sprejemali cesar v avdijenci odlične osebe in deputacije. Ob 1. uri bil je obed, potem do 4. obiskovanje bolnišnic, šol in družih javnih zavodov, ob 4. podali so se cesar na ljudsko veselico na Rojicah, ob 6. bil je obed in ob pol 8. uri ogledavati so začeli krasno razsvitljeno mesto. — Povsod in zmiraj, kjer so se cesar pokazali, bila je brezštevna množica veselo-navdušenega ljudstva.

Dne 14. zjutraj odpeljali so se presvitli cesar iz Gorice čez Nabrežino-Divače v Pulj v kljub slabemu vremenu živahno pozdravljani. Dne 15. in 16. mudili so se presvitli cesar v Pulji ter enako živahno pozdravljani in spremljani si ogledali tamošnje vojno brodovje in vse naprave, ki so s tem v zvezi.

Po morji na brodu dospeli so dne 17., preteklo nedeljo zjutraj v Miramar, kjer so jih uže pričakovali presvitla cesarica, cesarjevič Rudolf in njegova soproga nadvojvodinja Stefanija. — Po 10. uri zjutraj odpeljal se je cesar z družino in spremstvom po železnici v Trst, kjer je bil po slovesnem pozdravu na kolodvoru sijajen vhod visokih gostov. V spremstvu bili so ministri Taaffe, Falkenhayn in Pino; o družih slovesnostih, ki so trajale 17., 18. in 19., ne dopuščam danes prostor obširneje poročati, omenimo tedaj samo to, da so bile vse slavnosti jako sijajne, ljudstvo domače in brezštevni vnanji gostje navdušeni, okoličani in mestna slovenska društva da so, dospevši na čolnih v Miramar, priredili pred cesarjevim gradom veličastno krasno serenado prepevaje najlepše slovenske pesmi, in da — hvala Bogu — lahomom v kljub predrznih poskušanj ni bilo mogoče, kaliti ali celo zabraniti domoljubnih sijanih praznikov našega Primorja.

Z Dunaja. — Tudi Dunaj ves pozorno spremlja cesarja na potovanju na jugu in vse druge dogodbe se prezirajo. Samo levičarji pridno spodjedajo svoja tovariša barona Walterskirchen-a in dr. Kronawetter, ki sta zato svoje poslanstvo v državnem zboru odložila.

S Tirolskega dohajajo žalostne novice, da so tamošnje reke vsled nepretrganega deževanja grozovito

narastle in v južnih Tirolih povodnji napravile škode za več milijonov. — Svitli cesar nakazali so takoj v pomoč poškodovanim iz lastne blagajnice 10.000 gold.

Koroška. — Tudi tukaj, posebno ob Dravi, napravile so povodnji vsled silnega deževanja grozovito škodo, nad 20.000 hloedov pobrala je voda, ceste in železnice so poškodovane. Cesar nakazali so podpore 5000 gold, deželni predsednik zaukazal je nabirko po vsi deželi.

Iz Trsta. — V Ronkah prijeli so preteklo soboto človeka, ki je s tovarišem v Vidmu najel voz, potem pa pred mejo s tovarišem vred po stranskih potah peš šel čez mejo, potem pa sta se zopet vozila na najetem vozu, ki ju je počakal. — Voznika s praznim vozom sreča med tem drug voznik in uni temu pové, kako in kaj. Domač voznik naznani sumljivo potovanje tujcev svojemu županu, ta okrajnemu glavarstvu in tako so hiteli žandarji za njima, toda le eden ostal je v Ronkah, namenjen tam prenočiti, drugi se je uže ob 2. popoldne odpeljal v Trst ter tam voz zapustil sredi ceste. — K prvemu pride v Ronkah zvečer v spavnico žandarm, tujec koj vstrelil na-nj, ne da bi ga bil zadel, le s silo ga zvežejo. — Preiskava sobe je pokazala, da je imel seboj 2 bombi prav enaki oni, ki je bila v Trstu vržena dne 2. avgusta, nadalje nitroglicerina in druge za polnenje bomb pripravljene reči. — Tujca še le 24 let starega odgnali so potem v Trst in tam se je dokazalo, da je on rojen Tržačan po imenu Viljem Oberdank, ki je v Trstu z odliko dovršil podučevanje na tamošnji realki, potem bil na Dunaji v tehniki, pred štirimi leti pa pozvan k vojaštvu v polk Weber v Trstu, in je koj drugi dan pobegnil v Rim. Hudodelnik je z vso nersramnostjo obstal, da je hotel z bombo v imenu laške mladine slaviti cesarjev prihod; ošabno je bahal: „storite z menoj, kar vam drago, moja družina je preskrbljena, za menoj pa jih pride še na tisuče.“ Po prvi noči zapora pravijo pa, da je bil uže ves obupan in voljen, pajdaž njegov, pravijo, da je poznan, pa da je prej ko ne pobegnil nazaj na Laško.

Rusija. — Moskovski časniki naznanjajo, da imata ruski car in carica danes priti v Moskvo; popoldne imajo se v Kremlu sprejemati stanovi.

Iz Egipta. — Kakor smo uže danes teden napovedovali, da bode, napadli so Angleži včeraj teden Arabijevo vojsko v Tel-el-Kebiru, preteklo sredo bilo je hudega boja konec s sijajno zmago Angležev, Arabijeva vojska pa je bila popolnem vničena, tako, da so angleški vojaki šli naravnost v Kairo, ter jo brez boja zasedli četrtek zvečer dospevši tje deloma po železnici. Tam vjeli so Arabi-pašo in vse druge načelnike upora. Zdaj je angleška armada v Kairi. — Tudi vsi drugi oddelki Arabijeve vojske so se vdali in sme se reči, da je za zdaj vojske z mečem in smodnikom konec in pričela se bode zopet vojska diplomacije s peresom. — Angleška pogodba s Turkom še ni podpisana in Angleži je zdaj nikakor ne morejo podpisati.

Žitna cena

v Ljubljani 16. septembra 1882.

Hektoliter: pšenice domače 8 gold. 10 kr. — banaške 9 gold. 97 kr. — turšice 6 gold. 80 kr. — soršice 6 gold. 70 kr. — rži 5 gold. 36 kr. — ječmena 4 gold. 71 kr. — prosa 5 gold. 53 kr. — ajde 5 gold. 53 kr. — ovsa 2 gold. 60 kr. — Krompir 2 gold. 50 kr. 100 kilogramov.